

УДК 342.2:316.3 (477)

Чумаченко О. А.¹

Разніцина К. Д.²

¹ канд. іст. наук, доц. НУ «Запорізька політехніка»

² студ. гр. МТЕ-130 НУ «Запорізька політехніка»

СУЧАСНА УКРАЇНЬСЬКА ДЕРЖАВА (ДО 30-РІЧЧЯ НЕЗАЛЕЖНОСТІ)

24 серпня 2019 р. Україна відзначатиме 30-й День незалежності – державне свято на честь ухвалення у 1991 р. Акта проголошення незалежності України. Постанова суверенної України відіграло вирішальну роль у розпаді СРСР та остаточному руйнуванні комуністичної тоталітарної системи. Це стало початком відліку нового етапу розвитку демократичної сучасної Української держави. Сьогодні незалежність України – запорука вільного розвитку держав і народів Європи і головна перешкода для російського імперіалізму, якому для розгортання потрібне поглинання України, її матеріальних та людських ресурсів.

Процес державотворення в Україні на відміну від інших країн, котрі постали перед аналогічними проблемами в кінці 80-х – на початок 90-х років, проходив у специфічних умовах і визначався своїми особливостями. Пізнання цього вкрай важливе тому, що по-перше, стають зрозумілими

причини сьогочасних проблем нашого розвитку, по-друге, тому, що більш чіткими бачаться шляхи, політичні рішення та економічні важелі, котрі дійсно можуть забезпечити вихід Української держави з економічної кризи та політичної нестабільності, в яких вона перебуває з моменту свого утворення.

Серйозною перепоною розгортання державотворчих процесів залишається те, що в суспільстві, політичних партіях і рухах і досі немає згоди щодо того, яке суспільство ми будуємо. Українська національна ідея як об'єднуюча не є загальновизнаною. При цьому зусилля політичного керівництва значною мірою витрачалися не на негайне подолання цих явищ, а на полеміку та між-партійні чвари.

Незалежна Україна отримала у спадок господарство, де тотальними були панування державно-колгоспної власності, заборона і переслідування ринкових відносин, мілітаризація економіки (майже 80 % народного господарства УРСР було пов'язане з військово-промисловим комплексом).

У країні почалися демократичні перетворення, відбувся поділ державної влади на три гілки. 1992 р. законодавчо затверджено державні герб, гімн і прапор України.

28 червня 1996 р. відбулася ще одна знаменна подія – прийняття Конституції. Основний закон остаточно проголосив Україну суверенною, незалежною, демократичною, соціальною, правовою державою, визнав людину найвищою соціальною цінністю і утвердив народовладдя. У вересні того ж року офіційно введено в обіг національну валюту – гривню, яка неодноразово була грошовою одиницею на українських землях.

За 1990-1999 рр. ВВП країни скоротився на 59,2 %, обсяги промислової продукції – на 48,9%, сільського господарства – на 51,5 %. Реальна заробітна плата зменшилася у 3,82 рази, а реальні виплати пенсій – у 4 рази. Високий рівень бідності у поєднанні з психологічною неготовністю переважної частини населення України рахуватися з такою ситуацією постійно провокує політичну нестабільність, ідеологічне протистояння. Невід'ємна складова такої ситуації - зростання корумпованості в суспільстві, створення кланово-олігархічних об'єднань, майже тотальна політична заганжованість ЗМІ, порушення конституційних прав громадян, тощо.

Події квітня 2001 р., пов'язані з відставкою уряду ще раз нагадали про це. Головним політичним підсумком 2000 р. слід вважати те, що вперше за всю історію незалежності України було здійснено рішучі кроки, спрямовані на подолання розбалансованості між економічними і політичними перетвореннями, досягнення перших економічних успіхів. Позитивними результатами 2000 р. стало погашення заборгованості з пенсій, активізація інвестиційної, в тому числі, кредитної діяльності, зростання експортного потенціалу національної економіки, зменшення зовнішнього боргу. Вперше спостерігається позитивне сальдо в зовнішній торгівлі. Частка експорту в

ВВП України становила майже 60 % – це дуже високий показник. Україні вдалося уникнути дефолту. Серйозно зміцнилася бюджетна позиція.

Невдовзі, 2004 р. відбулася Помаранчева революція, яка дала надію українцям на відновлення справедливості та запровадження справжньої демократії. До влади приходить В. Ющенко.

У 2013–2014 рр. під час Революції Гідності українці відстояли ще й європейський шлях розвитку і засвідчили готовність боротися за нього як за самостійне право вибору та свободи. Натомість Росія, втративши можливість контролювати та використовувати нашу державу, вдалася до злочинної військової агресії. Вона анексувала Автономну Республіку Крим і території східних областей України.

У 2014-му Україна зупинила вторгнення російської регулярної армії та зберегла державність. І нині ми не лише боремося з Росією, а і перемаємо її – як силою зброї на фронті, так і на дипломатичному напрямі. Попри перевагу ворога, українці зупинили агресора і продовжують рух в напрямі європейської інтеграції.

Таким чином на сьогодні залишаються не вирішеними глобальні проблеми як внутрішньої, так і зовнішньої політики України. Сподіваймося, що ювілейна річниця принесе з собою відповіді на всі актуальні запитання.